

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 2. Idem aliis fulcitur rationibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

coronâ surrexit Philippus Dux Burgundus, & humili corporis habitu quasi supplicabundus Regem sic affatus est: si quid merui ô Rex: eo ævo toto quod egisti in Belgio, ubi hospitii obsequia præstiti quæ potui; in gratiam exhibiti famulatus enixè rogo, ut excidant animo tuo acceptæ à subditis tuis injuriæ, qui si adeò injurii extiterunt ut procul à venia sint, da mihi Rex hospiti tuo gratiam cujus eos impotes fecerunt crimina perpetrata: Rex et si orationis hujus exordio dubius audierit hospitem suum reis providentem, dedit tamen manus memor beneficii accepti, & irritam voluit esse vindictam eam quam animo conceperat.

XVII.

Pluribus annis Christus diversatus est apud Divum Iosephum, & quanto gratius quam Ludovicus Princeps extorris apud Dacem Burgundum: Dux Burgundus satis invitus, & agrè Ludovico refugæ fuit obsecutus, animadvertens Regem Gallum Carolum VII. iniquo animo ferre filii sui indolem peregrinam: Tamen illud quod præstitit Ludovico fronte tenus obsequium, ita menti hospitis insedit, ut animo versantem præteritas injurias perculerit ad veniam dandam immeritis. Si ergo exoratus Divus Iosephus à famulis & clientibus suis Christum Regem compellat in gratiam illorum, poteritne Christus memor multiplicis obsequii hospitem hunc non dignari gratiis exoratis?

XVIII.

4. Reg. cap. 13. dixit Elisæus ad Joas Regem, *Affer arcum & sagittas & pone manum tuam super arcum*, quo à Joa facto superposuit Elisæus manus suas manibus regis, & cum tres sagittas emisisset, & quiescisset Joas, ait ei Elisæus, *ter percussis Syriam, & si plures sagittas emisisses, pluries percussisses*. Quid proportionis obsecro habet tres sagittas jacere in Syriam ut eas ter percussat & vincat? Ex se profectò nullam, sed quia manus Prophetæ manui istius Regis juncta erat, ibique aderat, propterea eam vincere potuit ter in tribus sagittis, & de facto vicit. Sic opus tuum ex se, ut assequaris victoriam inimicorum tuorum, ut rapias Regnum Cælorum, quod vim patitur, nullum est, sed junctâ manu Sancti

Iosephi manui tuæ, juncto ipsius auxilio & ope operi tuo, nihil est quod non poteris & efficies.

CAPUT II.

Idem aliis iterum fulcitur rationibus.

POTESTAS Patrocini Divi Iosephi fundatur præterea in jure particulari, & particulariter ei competenti in salutem, quam Christus operatus est, idque multiplici titulo.

Et primo quidem, quia sub ipsius umbrâ mysterium Incarnationis, seu Christus Dominus Salvator venit in mundum & latuit, sicque dæmon ludificatus, supplantatus est. Pro cujus rei intelligentiâ dicunt Sancti Patres, quod quemadmodum dæmon in paradiso terrestri hominem sub suâ potestate redegerat per fraudem, nullatenus vim ejus libertati inferendo: sic Deus ut eundem hominem liberaret, & prædam, quam ille subdole & fraudulenter rapuerat, è manibus ejus congruè eriperet, noluit uti potestate suâ ut dæmoni vim inferret, sed magis expedire judicavit veteratoris dolosâ fraude eludere & elidere. Quapropter quemadmodum dæmon insidiosè abdiderat se sub serpente ut hominem seduceret, sic Deus ut jus suum revindicaret dæmonem seductorem circumvenire voluit occultando se sub homine.

Divinitas ergo, inquit Sanctus Gregorius Nazianz. hamus fuit quo dæmon fataliter capiendus erat & expoliandus: sed necesse erat hamum istum abscondere: eâ propter primò Deus fit homo: Secundò, nascitur de muliere ut homines ceteri: Tertiò, nihil præ se fert Divinitatis: Ecce hamum ter absconditum: sed an sufficienter? Non, inquit Divus Augustinus, quia cum mulier illa ex quâ natus est, futura esset Virgo in partu & post partum ut ante partum, dæmon statim subodorasset subesse ibi mysterium, ideòque quartum velum fuit necessarium: quodnam verò illud? Divus Iosephus

Iosephus: hic enim factus Coniux Matris dum eum concepit, dæmoni aliis intento omnimodè hoc divinum eripit arcanum, efficit enim ut dæmon dum de uxore videt natum non putet de Virgine generatum, inquit Sanctus Martyr Ignatius apud D. Hieronymum in cap. 1. Matthæi.

IV. Cùm ergò Divus Iosephus eò usque Divino Incarnationis Dominicæ mysterio, quod est fons totius salutis, admotus sit & cooperatus: cùm mysterium hoc dæmoni operiendo, fontem hunc gratiæ perennem aperuerit, quis poterit ut ille ex eo fonte & pro se tam copiosè haurire, & aliis tam largiter communicare?

V. Secundò jus istud particulare Divi Iosephi in salutem quam operatus est Christus Dominus, ei competit, ex eo quod sanguis Christi, per cuius effusionem salus perfecta est, ex eius sudoribus quodammodo coagmentatus sit.

VI. Narrat Sanctus Vincentius Ferrerius Conc. 5. in Dominic. Septuagesimæ, Constantinopoli magnificum Templum impensis Divitum ædificatum fuisse: cùmque eò perfectò, dedicationis eius ritus peragerentur, subito in eminentiori loco Templi supra portam hanc inscriptionem litteris aureis exaratam subito apparuisse *Sophiam fecit*. Mirantibus omnibus rei novitatem, quænam esset illa Sophia exquiritur: Inventam tandem mulierem pauperula, cui tale nomen erat: interrogatur quidnam ipsa in Templi istius fabricam contulisset: Nihil, inquit illa, nisi quod cùm boves ex vecturâ lapidum, cœmenti & lignorum, defatigati essent & famelici: ego nihil aliud valens fasciculos fœni eis porrigebam, ut refocillati materiam pro Templo vehere possent. Quid nobis ex hoc? Audi, cùm ædificandum esset Templum Corporis Christi, de quo ipse Ioannis cap. 2. vers. 19. *Solvite Templum hoc, & in triduo reedificabo illud: hoc autem dicebat de Templo corporis sui*. Patriarchæ, Reges, Sacerdotes, quos in Genealogiâ Salvatoris Divus recensuit Matthæus, impensas ex sanguine suo contulerunt: Iosephus solum fecundæ Mariæ ex cuius sanguine perficien-

dum erat sacrum illud Templum alimenta præbuit: nonne ergo sicut Sophia illa Templi Constantinopolitani ædificatrix præ divitibus à Deo denuntiata est; ita Divus Iosephus istius, hoc est Corporis Christi ædificator, & consequenter salutis humanæ per illud sacrum Corpus perficiendæ Cooperator dici meruit.

Quod si salutis humanæ Cooperator dici meruit ex hoc quod alimenta præbuit Mariæ, ex cuius sanguine constructum est Corpus Christi, quantum magis ex eo quod ipsimet Christo alimenta præbuerit, sicque ex sudoribus D. Iosephi Sanguis Christi, qui pro salute hominum effusus est, concretus sit?

Sanctus Ildephonus Archiepiscopus Toletanus post Divum Augustinum serm. de Assumpt. meditatur, quod quando intemerata Virgo uberis labris pusionis sui IESU ingerebat, actualiter cogitabat & intendebat venas ejus tunc implere eo sanguine, quem aliquando pro hominibus effusus erat in Ara Crucis: ex quo Theologi aliqui apud Patrem Salazar lib. de Immacul. Concept. cap. 4. circa med. inferunt quod ipsa per hoc habuit partem in remedio Passionis & Redemptionis quæ per istius effusionem sanguinis impleta est: Cur ergo idem cum aliquâ proportionem dicere non possim de Divo Iosepho ipsum nutriende ex laboribus & sudoribus suis? in hoc, inquam, respexisse & intendisse dum ei cibum & potum de suis sudoribus comparatum ministraret, ut venas ejus eo cruore quem pro nobis in passione sua effusus erat repletet, ac consequenter habere partem, &c.

Tertiò, Divo Iosepho competit jus particulare in salutem quam Christus operatus est per mortem suam in Cruce obitam: quia Christo præstitit ut eam ibi perficere posset. Etenim quamvis certum sit unicam Cruoris Christi stillam, fuisse plusquam sufficientem ad salutem multitudinis centies millies majoris, quàm sit numerus omnium hominum & Angelorum simul, ratione valoris infiniti istius cruoris, uti cruoris Personæ Divinæ & infinitæ: atque adeò certum sit etiam, quod in Circumcisione, quam Divus Iosephus

VII.

VIII.

IX.

Iosephus ex Paternâ exercuit auctoritate plus effuderit quàm necesse erat pro nostrâ Redemptione consummandâ: Nihilominus dicendum etiam cum omni certitudine & firmitate, quod per istam effusionem non fuerit consummata, quia eam Deus morti in Cruce subeundâ affixerat. Ratio hujus est voluntas Dei quam Christus accepit, *Factus ei obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis, ad Philipp. cap. 2. Delens quod adversum nos erat chirographum Decreti, & affigens illud Cruci, expolians Principatus & Potestates, palam triumphans illos in semetipso, ad Collossens. c. 2.*

X. Porro ita voluit Deus, quia non minus indigebamus vitâ Christi, quam ejus morte: vitâ ad nostrum exemplum & documentum, & hoc utrumque ad morum nostrorum ædificationem: morte ad Redemptionem & debiti exsolutionem: tandem morte crudelissimâ & turpissimâ, qualis est mors Crucis, ad peccatorum terrorem, ut apud se cogitent serid, si Deus hæc in viridi fecit quid faciet in arido? si istam satisfactionem pro peccato reposcit ex filio unice dilecto, qui illud non commiserat, sed tantum in se ut fidejussor susceperat, quam reposcet ex Reo Rebelli & in-viso, nisi iram ejus per salutarem prævenit penitentiam?

IX. Atq; nemo est qui non sciat primò, Herodem tyrannum voluisse, & diris-simè tentasse Christum Dominum in ipsis cunis extinguere: hoc testatur mors crudelis tot millium innocen-tium, ut ipse evadere non posset. Secundo, nemo est etiam qui non sciat Divum Iosephum eum ipsi eripuisse, Cælo hoc per eum volente, cum er-go Christum ab hæc morte intempe-stivâ liberaverit, ut ad eam illum serva-ter, cui Deus salutem nostram appen-derat, nonne evidenter sequitur quod ei debitores sumus, & istius vitæ pre-ciosæ, à quâ instructionem & mortis necessitatē à quâ copiosam habuimus Redemptionem: Atque ita cum eo usque fuerit protector Salvatoris, pro-rector quoque salvationum Christi sui dicendus est, & consequenter prote-ctor omnium salvandorum.

Quartus & ultimus titulus juris par-ticularis competentis Divo Iosepho in salutem, quam Christus Filius ejus operatus est, in eo consistit quod ipse Salvatorem auctoritate ut ita dicam ordinariâ ut Pater, & extraordinariâ, per commissionem ei desuper commis-sam & traditam, adjudicavit & addi-xit morti illi, cui nostra erat affixa sa-lus: pro cujus intelligentiâ supponen-dæ sunt tres veritates infalibiles & certissimæ.

Prima, quod cum Divus Iosephus XII esset factus Pater Christi Domini, modo à nobis explicato Part. 2. Tract. 2. Deus consequenter ut id manifestum faceret, jus suum ei servans, per An-gelum ad eum expressè destinatum ei significavit, ut eidem Christo Domi-no nomen imponeret, declarando il-lud nomen quod ipsi volebat imponi: patet hoc ex Matth. cap. 1. vers. 20. & vers. 21. *Ioseph fili David, noli time-re accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu san-cto est: pariet autem filium, & vocabis nomen ejus IESVM.*

Secunda veritas quam suppono, est quod Deus istam illi committendo Provinciam, simul ei indicavit illius nominis imponendi significationem & energiam, in his verbis: *Ipsè enim salvum facies populum suum à peccatis eorum: quæ præcedentibus assuit.*

Tertia veritas quam suppono, est quod tunc etiam intellexerit Divus Iosephus quomodo Christus erat sal-vaturus populum suum à peccatis eorum, nimirum per mortem suam, & hanc non aliam quàm Crucis, juxta Dei Decretum ei compertum ex scri-pturis apertissimis, in quibus non po-tuit esse peregrinus Vir tantus, ab utero Matris cælesti lumine per-fusus.

Ex quibus infero quod Divus Iose-phus his cognitionibus præditus, quan-do Christo, suo aternique Patris filio, istud nomen IESUS dedit, dedit utique ut pronuncians in eum Decre-tum Patris Æterni, ut pronuncians, inquam, in eum sententiam, & adju-dicans illum morti Crucis, ad quam in hunc mundum venerat, & à Patre Æterno destinatus erat pro hominum salute:

Magnalium
D.
Iosephi
syn
op

salute: ita quod & tunc Pater Christi, in quem ut talis habebat jus paternum & ut Interpres Patris Aeterni, utensque simultaneè potestate quam ei dabat in illum & qualitas Patris, & actualis commissio Dei, prævenerit Decretum Pilati: quare consequenter, & ex hoc intuitu, eo ipso tempore quo in eum istam mortis sententiam proferebat, imponendo ei illud, tulisset. Quid ad hæc dicemus?

XVII. Mirantur omnes, & merito certe Abraham Patrem fidei eo usque dispositum sacrificare ex voluntate Dei prædilectum in visceribus filium suum Isaacum, ut non tantum gladium suum exemerit, sed etiam levarit jam jam eo icturus ipsum, nisi Angelus eum stitisset. Sed quam mirabilior Divus Josephus Pater Salvatoris, qui non tantum cultrum eduxit, & manum ad feriendum extendit, sed etiam de facto ferit, licet non amplius quam Deus tunc volebat: Certè tantò mirabilior, quantò illi charior Filius suus, & Deus, suus simul, ex sponsâ suâ à Spiritu sancto sibi productus, quam Abrahamo Isaacus. Vide à nobis dicta de hoc Divi Josephi amore supra Part. 2. Tract. 2. cap. 21. & cap. 25.

XVIII. Cæterum qualia sunt ista quæ hæcenus diximus: quanti isti tituli juris Divi Josephi in salutem à Christo filio suo operatam? possetne aliquid amplius dici ad manifestandam potestatem quam habet in Sanguinè & Christi mortem? Cùm ergo patrocinium Sanctorum apud Deum à nobis exquiratur in ordine ad salutem, quis non videat Divi Josephi, patrocinium eum in finem esse omnium potentissimum?

CAPUT III.

Patrocinium Divi Josephi omnium certissimum.

VT certum dici possit patroni cujusvis patrocinium, duo omnino requiruntur: Primum respicit eum apud quem patrocinandum est: Secundum respicit eum pro quo patrocinandum.

Itaque primum quod requiritur in patrocinante & mediatore ad certitudinem patrocinii est potestas seu auctoritas apud eum, apud quem patrocinari debet, seu à quo gratia, vel beneficium obtinendum est: Secundum quod eum respicit pro quo patrocinandum est voluntas benè affecta & prona in eum qui ejus implorat Patrocinium: posset enim facile fieri, ut in aliquo esset satis potestatis ad beneficium à Principe obtinendum, pro eo qui suum implorat patrocinium, & non esset voluntas: & è contra, quodcumque horum duorum desideretur in Patrono, irritus erit supplicabundi recursus ad ipsum: si enim ille quem rogas tibi esse Patronum, habeat voluntatem tibi benè affectam, & non habeat auctoritatem apud eum, à quo beneficium quod exquiris obtinendum est, quid obtinebit? si verò non habeat pro te voluntatem istam, quid imploras nunquam pro te rogaturum? Utrumque ergo requiritur in Patrono, ut certò tibi promittere possis per ipsum gratiam seu beneficium ad quod anhelas.

Tertium addo quod etiam confert plurimum ad reddendum Patrocinium certum: In hæc Classe sunt media quæ impendit Patrocians seu mediator apud potentem, ut eum efficacius moveat, & flectat ad concessionem rei desideratæ ad favorem Clientis pro quo intercedit: & hæc respiciunt ipsam patrocinationem seu actum ipsum patrocinandi. Certum est quippe quo hæc fortiora fuerint eò certiore futuram beneficii exorationem.

Cccc

Quare